

לפ:

עין משפט
נר מצוה

סב א מיי' פ"ח מהל' נחלות הל' ב סמג עשין לו טוש"ע ח"מ סי' רפה סעיף ז:
סב ב ג ד מיי' שס סמג שס טוש"ע שס סעיף

ס:
בד ה (מ"י) פ"ד מהל'
נחלות) סמג עשין לו
עוש"ע ח"מ סי' רפ סעיף
:ו

עדות ה' יב סמג
עשין קט טוש"ע ח"מ סי'
כח סעיף ה:

נחלות ה' צ ועיין
בהשגות ובמגיד משנה
סמג עשין לו טוש"ע ח"מ
סי' רפז סעיף א:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) וכ"כ הרי"ף כאן בשם רב
נמח גאון ז"ל.

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

וכי מימא הא פשיטא ליה דלניו יודע למחות בצקו ג' אף ע"פ
שהוא נזכר לשאלו עידי מזכיר דרגיות הוא טפי לשכוח ממחאה
בצקו כל ג' א"כ בלא רב הונא פשיטא דאין מחזיקין ו"ל דאי לאו
ר' הונא ממנה שמעמדין אפוטרופוס
לדון מחזיקין דלפניו אין מחזיקין לא
חשישין שמא יחזיק דב"ר אף יברור
כי אם נאמן או משום ידיע למחות
בצקו כל ג' כדפרישית אבל מדאמר
רב הונא אין מורדין קרוב א"כ
חושש לרמאות וגם אית ליה דלא
ידיע למחות בצקו ונומר שדה
זו של אבי ולא הגיע לחלקן אם כן
בנכרי נמי לא ידיע למחות ולכן אין
מחזיקין וא"ת כמה שיש לו דעת
ולומר לבכרי לשאלו עידי מזכיר כמו
כן יהיה לו דעת לומר לקרובו אימי

ברתא אידך תרתי בנתא שכיבא חדא מינייהו
ושבקה ינוקא אמר אביי היכי נעביד
לוקמינהו לנכסי בידא דאחתא דלמא
שכיבא סבתא ואין מורידין קרוב לנכסי
קמן נוקמינהו לנכסיה בידא דינוקא דלמא
לא שכיבא סבתא ואין מורידין קמן לנכסי
שבוו אמר אביי הלכך פלגא יחיבנא לה
לאחתא ואידך פלגא מוקמינן ליה אפוטרופא
לינוקא רבא אמר ימגו דמוקמינן אפוטרופא
לפלגא מוקמינן ליה אפוטרופא ואידך פלגא
לסוף שמעו דשכיבא סבתא אמר אביי
תילתא יחיבין לה לאחתא ותילתא יחיבין
ליה לינוקא ואידך תילתא יחיבין דנקא
לאחתא ואידך דנקא מוקמינן ליה אפוטרופא
לינוקא רבא אמר ימגו דמוקים אפוטרופא
לדנקא מוקמינן נמי אפוטרופא לאידך דנקא
(6) מרי בר איסק אתא ליה אחא מבי חוזאי
א"ל פלוז לי אמר ליה לא ידענא לך אתא
לקמיה דרב חסדא א"ל השפיר קאמר לך
שנאמר (7) ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכירוהו מלמד שיצא בלא חתימת זקן ובה
בחתימת זקן א"ל זיל אייתי סהדי דאחוה את
אמר ליה אית לי סהדי ודחלי מיניה דגברא
אלימא הוא א"ל לדידיה זיל אנת אייתי סהדי
דלאו אחוך הוא א"ל דינא הכי המוציא
מחבירו עליו הראיה א"ל יהבי דיינינא לך
ולכל אלימי דחברך אמר ליה סוף סוף
אתו סהדי ולא מסהדי א"ל תרתי לא עבדי
לסוף אתו סהדי דאחוה הוא א"ל לפלוז לי
נמי מפדרסי ובוסתני דשתל אמר ליה שפיר
קאמר לך (8) דתנן יהניח בנים גדולים וקטנים
והשביחו גדולים את הנכסים השביחו אפוטרופא

היבצין כל נכסי לאחמא ואחמאי נוקי פלגא לניוקא על ידי אפוטרופוס
אלא דאי בכל ענין אין מורידין קטן דמיון ששקטן דרין האפוטרופוס
אולי ישמע לקטן שלא לחרוש ושלא לנרוע וי"ל דהא דקאמר פלגא
מוקמינן ליה אפוטרופוס לניוקא לא לנאכל כל הפירות כדין קרוב
היורד לנכסי שצוי אלף שימור האפוטרופוס כדין ארס צחוקת
צחא ויפסרנא קטן מזה וזה טעם מלמדת לאחמא שחאכל כל
הפירות חנם כדין קרוב היורד לנכסי שצוי: **שיצא** ב"א חתימת
וקן. הוא הדין אם יא' בחתימת וקן לדין נאמן לומר שהוא אחיו
דל"כ לא שצקת חיי לכל בריה העשירים שכל אחד יאמר אני אחיך
ועוד דהא תנן צ"י ש נחלין (צ"ב דף קלג). האומר זה אני איני
נאמן אלף הכא מרי דר איסק לא יהא טוען שצוי מלכא לא ידענא
לך ולכן אם יא' בחתימת וקן איני נאמן כיון שצוי מלכא אלף
וכי כל אדם עמיה אלף יטערך להצא עדים שאין תהוצבו א' אחיו
חסדא שיעשה עמיה שיעידו ומרי דר איסק א"ל סוף סוף דהשתמ
אע"פ שידעין ומשני תרמי לא עבדי חדא שישתקו מלהעיד

ואפי' הגדילי הקטן **משיד** לתוכו **ואכלו ג'** שנים **צפיו** **משהגדילי** ולא **היה** **חוקה** **דהואיל** **ותחילת** **ירידתו** **לתוכו** **היה** **קטן** **לא** **ידע** **כשהגדיל** **שהן** **של** **אציו** **ולפיכך** **לא** **מיחה**. **דאי** **ס"ל** **לרב** **הונא** **לדמחזיקין** **בהן** **משהגדיל** **היכי** **מחמינן** **נכרי** **לנכסי** **קטן** **שמה** **יהא**

ין אלא באחי דאבא
 לן בה ואחי דאבא
 נארעתא אבל בבתי
 נמי לא אמרן אלא
 ל עביד עיטרא קלא
 שנא אחי דאבא ולא
 נא ארעתא ולא שנא
 עיטרא לא שנא לא
 תנינן הריא סבתא
 אישתבאי איהי וחדא
 שכיבא חדא מינייהו
 אבי היכי נעביד
 דא דאחתא דלמא
 מורידין קרוב לנכסי
 ביא דינוקא דלמא
 מורידהו קרוב לנכסי
 ידען אס קיימת אס מתה: צידא

פלאגא יחבינא לה
קמינא ליה אפוטרופא
דמוקמינא אפוטרופא
אפוטרופא לאידך פלאגא
סבתא אמר אבין
חתא ותילתא יחבינא
ותילתא יחבינא דנקא
קמינא ליה אפוטרופא
דמוקמינא אפוטרופא
אפוטרופא לאידך דנקא
ליה אחא מבי חוזאי
לא ידענא לך אתא
ל' השפיר קאמר לך
את אחיו והם לא
כלא חתימת זקן ובא
ייתי סהדי דאחיה את
ודחלי מיניה דגברא
זיל את אייתי סהדי
דינא הכי המוציא
ל' הכי דיינינא לך
אמר ליה סוף סוף
א' תרתי לא עבדי
הוא א' לפלוז לי
שתל אמר ליה שפיר
בנים גדולים וקטנים
בסמים השביחו לאמצע

בזאת בחתימת זקן: **ויבר יוסף את אחיו**. כששילא מהם היו כולם חתומי זקן וחס לא היריבו שילא מהללם בלא חתימת זקן ובה בחתימת זקן: **דלאלו אחור הוא**. אותם עדים שיש לו לזה שבאו משם ומכירין בו מי הוא הביאם אתה ויעידו שאינו בן אבין או בןש עדים אחרים: **א"ל מרי לרב חסדא אי מינאי דחלי מה תועלת: סוף סוף אסו סהדי ולא מסהדי**. אלא כמותי ולא כמותך: **ספתי לא ששטקו ולא יעידו האמת אלא גם שיעידו שקר: א"ל ההוא אחא לרב חסדא: לפלוג לי מפרדיסי**. כרמים: **ונוספני**. ביתן של אילנות: **דספא** אייהו והשביחין ויתן לי חציין כמו שהן משובחין: וכן

ל דשמי הכא שאלו
ממי יעידו שקר מיראמי
זלדא שיסקרו ויאמרו
אין אנו יודעים או שיאמרו אינו אכיו:

וכן

מסורת הש"ס

(א) [יִצְמוֹת פֶּחַ] כְּתוּבוֹת כֹּה:
[ע"ש], (ב) [יִצְמוֹת פֶּחַ].
(ג) ב"ב קמג, (ד) [ע"ש]
בַּתְּרוּגוֹם וּתְמַלֵּא דְטַעְמוֹת נִפְלִי
בְּסַפְרֵיהֶם וְל' עֲטוּרָא וְקָן
הוּא צַעֲרוּךְ וּכ"כ רש"י
בְּגִטִּין פו. ד"ה וְעִטְרִיר,
(ה) [וּע"ע חֹסְפוֹת גִּטִּין]
כֹּה. ד"ה וְהִנְחוּ,

תורה אור השלם

1 וַיִּבֶר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו
וְהֵם לֹא הִפְרָהוּ:
בְּרֹאשִׁית מִבְּחַ

גליון הש"ס

גמ' טרי בר איסק. עין
יבמות דף כ"א ע"ב תוס'
ד"ה ר"א: תוס' ד"ה
דלמא וכו' אך קשה.
עין בתשו' מעיל לדקה
סי' מח:

מוסף רש"י

[illegible]

(א) וכ"כ הרי"ף כאן בשם רב
נמח גאון ז"ל.